

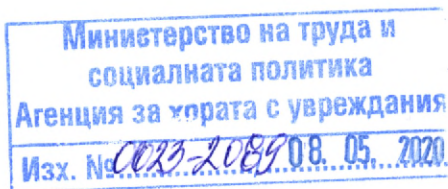
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
АГЕНЦИЯ ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ

ул. "С. Врачански" №104-106
1233 София, България

факс: /+ 359 2/ 832 41 62

централа: /+ 359 2/ 931 80 95
централа: /+ 359 2/ 832 90 73

web site: ahu.mlsp.government.bg
e-mail: ahu@mlsp.government.bg

ДО
Проф. БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

на Ваш № 90 КЦ/15.04.2020

СТАНОВИЩЕ
ОТ
АГЕНЦИЯТА ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ

Относно: искането на 54 народни представители за обявяване за противоконституционност на Закона за социалните услуги

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По отношение на твърдението относно:

I. Противоречие с Преамбюла, чл.4, ал.2, чл.6 и чл.51, ал.1 и ал.3 от Конституцията на Република България, Агенция за хората с увреждания счита, че подобно противоречие не съществува поради следните причини:

В Конституцията никъде не се говори за „държавно гарантирана безвъзмездна подкрепа за нуждаещите се“ точния термин в чл.51, ал.1 е „социално подпомагане“. Самият термин „подпомагане“ означава, че Държавата поема определени разходи, които не изключват участието на гражданите в покриването на пълният им обем. Помощите за деца и помощи за отопление както и редица други помощи отпускани по Закона за социалното подпомагане и Закона за хората с увреждания не покриват пълните нужди на нуждаещите се лица, но очевидно ги подпомагат. В този смисъл е и задължението на лицата да заплащат такса за предоставената им услуга, съгласно чл.102 от Закона за социалните услуги. Няма съмнение, че подпомагането от страна на Държавата в този конкретен случай значително превишава участието подпомаганото лице в този конкретен финансов разход за оказаната социална услуга.

В искането се твърди, че никой не поема гаранции за предоставяне на социални услуги. Подобно твърдение е голословно. „Гаранциите“ в един закон се дават от формулирането на правата, от редът за тяхното предоставяне, контролът за тяхното спазване и отговорността на участниците в правоотношенията, така както това е на лице в Закона за социалните услуги.

Относно „противоконституционалността“ на печалбата в ЗСУ следва да се има предвид, че печалба има и в храните и горивата с които се подпомагат безвъзмездно определени граждани но това не означава, че техните производители източват социалните фондове. Нещо повече в чл.45 от ЗСУ финансирането се извършва по стандарти, които се контролират от държавата чрез Агенцията за качество на социалните услуги и Агенция за социално подпомагане.

Относно „приватизацията на социалните услуги“ то предоставянето на социални услуги от НПО и други юридически лица не противоречи на Конституцията и по специално на чл.19, ал.2 от нея.

Що се касае до „чуждестранните лица“ то тяхното участие в предоставянето на социални услуги е регламентирано в съответствие с ангажиментите на Република България в ЕС, а услугите следва да отговарят на българските стандарти и се контролират от компетентните органи посочени в ЗСУ.

Считаме, че „всеобхватността“ на закона по отношение на всички български граждани е невъзможно да се приеме като аргумент за противоконституционалност, още повече в контекста на чл.51, ал.1 и ал.3 от Конституцията.

Относно 1.1. „Понятието социална услуга“

В този раздел няма аргументи за противоречие с Конституцията. Не е коректно позоваването на чл.13, чл.14 и чл.16 от Европейската социална харта. В чл.13, ал.3 и чл.14, ал.2 от ЕСХ се посочва привличане на частни лица и други организации в реализиране на правата на гражданите.

По 1.2 „Финансиране“

Няма аргументи за противоречие с Конституцията.

По 1.3

Няма аргументи за противоречие с Конституцията.

По 2. „Противоречие е чл. 30, ал.1, чл.32, ал.1 и чл.57, ал.1 от Конституцията на Република България

В ЗСУ информацията, която се предоставя с оглед оценка на индивидуалите потребности е в рамките на цялостното законодателство и злоупотребата с нея не е предмет на този закон. Позоваването на международни актове не е подкрепено с конкретни примери още повече, че задължителното ползване на социални услуги се осъществява по сила на други закони – Закона за защита на детето.

По 3 „противоречие с чл.6, чл.14, чл.47, ал.1 и чл.57, ал.2“

Противоречието на ЗСУ с Конституцията на Република България се аргументира с норми от Закони, които не са обявени за противоконституционни като Закона за защита на детето и Закона за лицата и семейството.

По 4 „Противоречие с Преамбюл, чл.1, ал.2, ал.3 и чл.44, ал.2 от Конституцията“

В един отворен свят част от който е Република България да се говори за „чуждо влияние“ като заплаха за националната сигурност е странна позиция. Очевидно един от органите визирани като предоставящи или регламентиращи и контролиращи предоставянето на социални услуги няма компетентността да приложи нормата на чл.44, ал.2 от Конституцията на РБългария.

Забраната на дейността на организациите визирани в посочената норма на Конституцията на РБългария е от компетентността на други органи по силата на други нормативни актове.

По 5 „Противоречие с чл.1, ал.2, чл.7 и чл.56 от Конституцията на РБългария“

Няма аргумент защо контрола върху дейността на държавните и общински доставчици на социални услуги в изпълнение на ЗСУ е формален, а спрямо другите участници е „неформален“.

На практика изложените примери са по скоро за целесъобразност, но в никакъв случай не и за нарушаване на Конституцията. Чл.9 от ЗСУ определено не е в противоречие с чл.56 от Конституцията на РБългария.

II. „Изложение на обстоятелствата относно противоречие с Конституцията на РБългария на измененията в закони извършени с ПЗР на ЗСУ“

Аргументите посочени в този раздел отново касаят целесъобразност на предприетите промени, но няма правни аргументи за противоречие с Конституцията на РБългария.

С УВАЖЕНИЕ,

МИНЧО КОРАЛСКИ
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР